

عنوان مقاله:

کاربرد روش ترکیبی برنامه ریزی ریاضی و منطق فازی برای بررسی عدم قطعیتها در ضرایب تابع هدف

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی مهندسی صنایع (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

یدالله سبوحی - عضو هیات علمی دانشکده مکانیک دانشگاه صنعتی شریف

حمیدرضا مهرید - دانشجوی مقطع کارشناس ارشد مهندسی سیستمهای انرژی دانشگاه صنعتی شریف

خلاصه مقاله:

در مورد برنامه ریزی ریاضی با ضرایب هدف فازی رویکردهای زیادی ارائه شده ولی می توان گفت تقریباً هیچیک از آنها جواب صریحی مبنی بر بهترین بردار تصمیم و همچنین ضریب بهینه ای که بالاترین درجه امکان را برای هر دو - بردار و ضریب بهینه - داشته باشند، ارائه نمی نماید. در این مقاله سعی بر آن است که با استفاده از مدل‌های برنامه ریزی با منابع - یا تقاضای - فازی با استفاده از رویکردی دو مرحله ای این مشکل را برطرف نماییم. این نوع مدلها عموماً جوابهای یکسانی را ارائه داده و از همان منطقی که اولین بار ب لمن و زاده ارائه کردند، پیروی می کنند. همچنین یک مدل حمل و نقل از نرم افزار GAMS نیز به عنوان مطالعه موردی بررسی می شود. در انتها رویکردی در مورد برازش منحنی تابع عضویت با استفاده از برنامه ریزی (0 و 1) ارائه می شود تا کاربران در انتخاب شکل تابع عضویت فازی با محدودیت کمتری مواجه باشند

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی ریاضی، عدم قطعیت، منطق فازی، تابع عضویت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/17652>

